

Antoni Jodłowski, E. Folwarczny

Łapczyca, pow. Bochnia

Informator Archeologiczny : badania 1, 239-240

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

m n.p.m.). Jest ono wklęsłe, założone na planie owalu wydłużonego po osi północ-południe. Wymiary majdanu wynoszą około 26 x 40 m. Oczyszczono profile rowów strzeleckich z czasów ostatniej wojny, które przechodzą przez majdan grodziska. Pogłębiono je i wyeksplorowano do ocala.

Ogółem przebadano powierzchnię 40 m². Odkryto ślady dwóch późsienianek o sarysie owalnym i wymiarach około 3,5 x 2,80 m. Wypełnisko obu budynków salegało w ocalu na głębokości około 0,85 m. Inwentarz ruchomy stanowiły między innymi ułamki naczyń glinianych oraz trzy noże żelazne. Wstępna analiza materiału ceramicznego pozwala datować obie późsienianki na okres sprzed I wieku.

L A P O Z Y C A ,
pow. Bochnia

Muzeum Szp Krakowskich w
Wieliczce

Badania prowadzili agr Antoni Jodkowski i E. Polwarosny, finansowało Muzeum Szp Krakowskich.

Badania w br. były kontynuacją prac wykopaliskowych na grodzisku. Stanowisko położone na cypłowatym zakończeniu grzbietu górskiego, ciągnącego się wzdłuż lewego brzegu rzeki, oddzielającego Pogórze Karpackie od Niziny Nadwiślańskiej zostało silnie zniszczone przez orkę. W celu zabezpieczenia obiektu prowadzone są od 1965 r. systematyczne badania archeologiczne, które koncentrowały się głównie na majdanie grodu.

W br. badaniami objęto teren domniemanego podgrodzia, przylegającego do wzgórza grodziskowego od strony Raby.

Założono sześć wykopów o łącznej powierzchni 40 m², w których natrafiono na słabo zachowaną warstwę kulturową o miąższości ca 20-30 cm, zawierającą ceramikę wczesnośredniowieczną, pochodzącą najprawdopodobniej z I-XII w.

W wykopach nr X i XII na głęb. 60 cm wystąpiło duże nieregularne zagłębienie wypełnione czarną, tłustą ziemią z ceramiką jak wyżej. W zagłębieniu znajdowało się prostokątne palenisko ułożone z kamieni piaskowcowych o różnych wymiarach. Na kamieniach wystąpiło skupisko skorup, a.in. wylewy naczyń wykonanych ręcznie, obtaczanych na kole garncarskim, zdobionych ornamentem linii falistych. Na uwagę zasługuje nóż żelazny z trzpieniem wyodrębnionym od ostrza i tyła. Zagłębienie wraz z paleniskiem stanowią resztki chaty zniszczonej orką, pochodzącej przypuszczalnie z końca X lub XI w.

Na podgrodziu natomiast nie stwierdzono śladów osadnictwa ze starszej fazy wczesnego średniowiecza, które występowały na majdanie grodu właściwego w wykopach archeologicznych z ub. lat.

Z ą o k o,
pow. Inowrocław

patrz okres halstacki

M a o h ó w , pow. Tarnobrzeg
(Zagłębnie Siarki Tarnobrzeg)

patrz okres wpływów
rzymskich